

Lezen: Johannes 18:1-11, 19:1-16 en 19:16b-30

Tekst: Johannes 18:6-8

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Het staat me nog bij van een Amerikaanse oorlogsfilm. Ik weet niet meer welke, maar het gaat om het beeld. Ze staan in gelid opgesteld. En dan wordt er een vrijwilliger gevraagd voor het poetsen van de latrines. Een vies werkje. De commandant schreeuwt: ik tel tot drie en dan is er iemand die zich gemeld heeft door naar voren te stappen! Hij telt: *één, twee, ...* Op dat moment stapt het hele peloton één stap naar achteren, behalve één soldaat die niet ingelicht is. ... *drie!* En zo werd die ene soldaat dus gepiepeld door de rest. Zo gaat dat, als er een vieze of vernederende klus gedaan moet worden. Niemand meldt zich vrijwillig. Je gaat natuurlijk niet vooraan staan. Je gaat niet de mindere zijn van anderen.

Zo gaat dat, als er een vieze of vernederende klus gedaan moet worden. Niemand meldt zich vrijwillig. Je gaat natuurlijk niet vooraan staan. Je gaat niet de mindere zijn van anderen. Zo gaat dat ...

Behalve bij Jezus. Hij weet wat gaat komen. Hij weet dat het verschrikkelijk zal zijn. En toch stapt hij naar voren. En zegt: ik stel me beschikbaar. Ik ben het die jullie zoeken.

Slide **Jezus stapt naar voren: ik ben het die jullie zoeken**

1

Het is eigenlijk heel wonderlijk dat Jezus hier naar voren stapt. Kort hiervoor heeft hij zijn Vader gesmeekt. Echt gesmeekt. Laat deze drinkbeker aan mij voorbij gaan. Deze pijn wil ik niet. Deze doodsstrijd is te zwaar voor mij. Zweet viel als bloeddruppels op de grond. Zo geëmotioneerd. Zo bang. En dan die ene zin, die door je ziel snijdt. Die ik vaak niet uit mijn mond krijg: ik geef me over. Als u wilt dat ik het doe, dan ga ik. Dan ga ik deze verschrikkelijke weg.

Een engel kwam om hem kracht te geven. En daarmee is het pleit beslecht. Hij moet er door heen. En dan gaat hij. Niet berustend. Maar vol kracht. Hij gaat als een koning de strijd tegemoet. Het is confronterend. Ook voor de soldaten. Ze verwachten een vluchtende verdachte. Daar kunnen ze mee *handelen*. Maar als de verdachte dan naar voren stapt en zegt: ik ben het die jullie zoeken. Dan zijn ze in verwarring. Ze deinzen achteruit. Zo abrupt dat ze over elkaar heen tuimelen. Jezus gaat als Heer zijn terechtstelling tegemoet. Met meer dan een opgeheven hoofd. Dit is sterker dan het toekeren van je andere wang. Hij stelt zich vol majesteit beschikbaar. Hij kijkt de duivel recht in zijn gezicht en wijkt niet terug.

Wat een kracht. Wat een opoffering. Mens als wij. Zo dapper. Onvergelijkbaar groots. Je gedachten gaan als vanzelf terug naar het begin van de geschiedenis. Toen werd er ook een mens gezocht. Niet vol vijandigheid, maar vol liefde: mens, waar ben je? Adam, ik zoek je! Er is zojuist iets verschrikkelijks gebeurd. De mens heeft zich van God afgekeerd. Eeuwig zonde. Maar God gaat meteen op zoek. Waar ben je? Adam en Eva verstoppen zich. Bang. Naakt. In het struikgewas proberen ze aan Gods blik te ontkomen. Hier bij Jezus zie je de omgekeerde beweging. Hij stapt juist naar voren. Juist ook om dat eerste moment van Adam recht te zetten. Om goed te doen wat de

mens fout heeft gedaan. Jezus stapt als het ware na die eerste zonde naar voren. Hier ben ik. Kies mij maar. Ik ben het die u zoekt God!

Misschien heb jij het ook wel. Dat je je schuldig voelt. Dat je het liefst weg wilt kruipen. Voor God. Voor mensen. Dat je hem niet onder ogen durft te komen. Te weinig gedaan aan je geloof. Te veel aan jezelf gedacht. Te afgeleid door allerlei dingen die je bezighouden. Niet echt veel overgehad voor anderen. En je geloof geeft ook niet de rust die het zou moeten geven, volgens jezelf. Je bent bijvoorbeeld heel bang na wat er in Brussel gebeurde. Je voelt je schuldig. En vindt het misschien wel spannend om te bidden. Adam betekent mens. Jij en ik verstoppen ons in de bosjes. Bang voor oordeel. Oordeel dat terecht zou zijn. Omdat we het elke keer weer verknoeien.

En dan stapt Jezus naar voren. Ik ben het die u zoekt. Neem mij maar. Maar laat deze mensen gaan. Ik ga hun shit opruimen. Straks zullen zijn vrienden op de vlucht slaan. Eerder al waren ze in slaap gevallen toen Jezus vroeg om met hem te waken. En ik herken mezelf er in. Ook ik breng het niet op te waken met mijn Heiland. Het kan ook niet! Jezus moet het helemaal alleen doen. En hier zegt hij het ook. Ik ga het alleen doen! Laat deze mensen gaan. Deze mensen. Ineens ben jij opgenomen in die menigte. Hij stapt naar voren om ook jouw latrine leeg te scheppen. De rotzooi die jij veroorzaakt. Maar ook de puinhoop van deze wereld. Het is alsof hij op het vliegveld van Brussel op de zelfmoordterroristen afloopt. Blaas mij maar op. Maar laat alle anderen gaan. Neem mij maar. Ik stel me beschikbaar.

Ik ben het die jullie zoeken. Er zitten zulke diepe gedachten achter deze opmerking van Jezus. Ooit zag je er al een glimp van in het Oude Testament. Als Jakob zijn jongste zoon Benjamin naar Egypte moet laten gaan tijdens de hongersnood. Maar niet wil. Bang dat hij hem kwijt zal raken. Dan is het Juda die zich borg stelt. Ik zal Benjamin bewaken met mijn leven. Later profeteert Jakob dat daarom uit Juda de Messias geboren zal worden. En zegt daarmee: zo zal het gaan. De Heiland zal op dezelfde manier opereren als Juda. En dat is wat hier gebeurt. Jezus stelt zich borg voor iedereen die het maar wil geloven. Voor iedereen die, op wat voor manier ook, schuilt achter hem. Voor mensen die op de vlucht slaan als onheil dreigt, die bang worden als er aanslagen zijn, die niet groot van vertrouwen zijn. Straks zijn alle leerlingen verdwenen. En Petrus verloochent vloekend zijn vriend. Toch ook voor hem. En voor mij. Laat deze mensen gaan. Ik ben het die jullie zoeken.

Ik ben het die jullie zoeken. Later zal Paulus dit duiden. Hij, die geen zonde kent, is door God voor ons tot zonde gemaakt. Hij draagt de consequenties van onze schuld. De pijn van ons tekort. Daar, op Golgota, daar gebeurt iets zo onbenoembaars. Jij wordt bevrijd van schaamte en schuld. Jezus draagt die weg. Als er misdadigers worden gezocht in Westerns. Dan hangen er altijd van die posters. Bijvoorbeeld in Lucky Luke. Wanted! Gezocht! Dat zijn mensen die schuldig zijn aan gruwelijke misdaden. Er staat zelfs een prijs op hun hoofd. Dat je dan ineens je eigen foto tegenkomt. Gezocht! Maar dat Jezus al die posters van de muren afrukt. En zijn eigen foto ophangt. Dat is wat hier gebeurt. Hij is de enige die juist niet gezocht wordt. Als er één zonder schuld is, dan is hij het. En toch stapt hij naar voren. Hij neemt alle schuld op zich. Ik ben het die jullie zoeken.

Ik ben het die jullie zoeken. Uiteindelijk is er in die uitspraak nog een laag dieper. Deze wereld op drift. Zoveel onheil. Vluchtelingen. Morgen een open graf. Aanslagen en angst. Machthebbers en slachtoffers. Terroristen en vredebrengers. Doeners en denkers. Rijken en armen. Te midden van alle

onrust zegt Jezus hier: ik ben het die jullie zoeken. Ik ben het brood van het leven. Het licht voor de wereld. Ik ben de goede herder. De ware wijnstok. De weg, de waarheid en het leven. Het water dat leven geeft. Al die uitspraken. Die komen hier tot vervulling. Deze nacht, waarin er verschrikkelijk geleden gaat worden. Onbeschrijfelijk pijnlijk. En tegelijk ongelooflijk bevrijdend. Jezus is het die we zoeken. Die gezocht wordt door de soldaten en door Judas. Hij is degene naar wie deze wereld ongelooflijk smacht. Mensen zijn op zoek naar recht, schoonheid, relatie, een bron. Jezus komt voor je staan vanavond. En zegt: ik ben het die jullie zoeken! Stop maar. Kom maar tot rust. Bij mij. Leg je last af. Je angst neer. Alles waar je onder gebukt gaat. Laat maar los. Kom bij mij als je vermoeid en belast bent. Ik zal je rust geven.

En dan wordt het stil. Morgen een open graf. Verdriet. Afscheid. Een zaterdag waarop de wereld z'n adem inhoudt.

En dan, dan barst het los. Nog even. En dan is het Pasen. Jezus gaat ons voor door de dood heen. En weer komt hij voor je staan. Hier ben ik. De opstanding en het leven. Ik ben het die jullie zoeken. Nog even. Dan is het feest! Dank zij Jezus.

Amen